

Glada Visor af C. Uby.
Med Illustrationer af
P. HEDMAN.
Stockholm.
Ol. Hansens förlag.

I.

Pris 50 öre.

STOCKHOLM

VICTOR PETTERSONS BOKTRYCKERI

1896.

Fint och simpelt.

(Sjungen af Duettisterna Sernqvist).

Herr Snobb i en nobel och fin socié
Der bordena digna och vinerna flöda
Förplägat sig så att han kan blott med möda
Begifva sig hem efter slutad supé.
Det ä' fint.
Det ä' fint.
Ja, det är högst elegant.

Men går jag på krogen och tar mig en klar
Ifall blott jag eger kontanter i fickan
Och skålar med krögarn och tjusar med flickan
Sitt domslut herr Snobb genast fullfärdigt har.

Det ä' simpelt!

Det ä' simpelt!

Fy för tusan så simpelt!

En flicka som konglig sektern har förfördt,
Får då utaf honom ett par hundra kronor
Och se'n om sin bragd ibland nobla baroner
Han skryter, fast han hennes lif har förstördt.

Det ä' fint!

Det ä' fint!

Ja, det är högst elegant!

Men Anders som varmt henne älskat förut
Och som hennes olycka upprigtigt harma
Han varkunnar likväl sig öfver den arma,
Och gör henne så till sin maka till slut.

Det ä' simpelt!

Det ä' simpelt!

Fy för tusan så simpelt!

Herr bankdirektören, en *bättre* person,
 Har gjort några felslagna spekulationer
 Då *»tillgriper»* han fyra, fem millioner
 Och tar till Amerika bondpermission.

Det ä' fint!

Det ä' fint!

Ja, det är högst elegant!

Men Anderssons Calle, en *sämre* person,
 Har hustru och barn som försmäkta derhemma
 Då »*stjäl*» han från bankdirektören en femma
 Och får uppå Långholmen fast kondition.

Det ä' simpelt!

Det ä' simpelt!

Fy för tusan så simpelt!

Två grilljannar råkat i gräl om en mö
 Hvars rykte just ingen vill rekommendera
 Och fara till utlandet att duellera
 Ty båda för henne vill lefva och dö.

Det ä' fint!

Det ä' fint!

Ja, det är högst elegant!

Men Niclas och Janne ha råkat i gräl
 Om Johanssons Lina der nere vid knuten
 Då ge' de hvarandra ordentligt på truten
 Och se'n det är gjort så ä' allt godt och väl.

Det ä' simpelt!

Det ä' simpelt!

Fy för tusan så simpelt!

Tack för hjälpen!

(Sjunges med stort bifall af Herr Aug. Vestling, samt af Fröken Gerda Wiberg).

Att vara hjälpsam mot sin nästa
 Det är en dygd ofantligt skön
 Fastän, tyvärr man för det mesta
 Blott otack därför har till lön
 Men om en smula vett du eger
 Ej ä' för mycke' att du säger
 Åt den som hjälpsam hand dig ger
 Ett tacksamt ord om inte mer

Än

»Tack för hjälpen»!

En liten mö på sjutton vârar
 Hon ä' så sedesam och blyg,
 Men kysser ofta under tårar
 Carl August' konterfej — i smyg
 Då kommer han — och utan möda
 Han kysser läppar purpurroda
 Och hon blir ond, det ä' ju klart
 Fast blicken säger uppenbart:
 »Tack för hjälpen!»

En liten fru så fin och fager
 Har blifvit i en löjtnant kär,
 Hon derför honom med sig tager
 Och snart till Köpenhamn det bär
 Den äkta mannen ensam blifven
 Han står der tyst och öfvergifven
 Men jublar snart med högan röst
 Som föll en sten ifrån hans bröst:
 Tack för hjälpen!

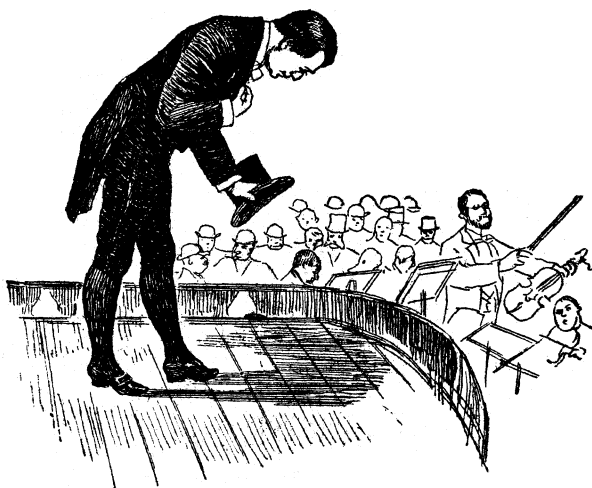
Herr Pettersson en svärmor eger
 Och håller henne »rysligt» kär.
 Ty hon minst 50,000 väger
 Och Pettersson arftagarn är.
 Hon dör ihjäl sig — tänk hvad smärta
 Och Pettersson, med krossadt hjerta
 En blick åt läkaren beskär
 Som säger ungefär så här:
 Tack för hjälpen!

En stackars sjöman måste fara
 På tvenne år ifrån sin fru
 Och barndomsvännen lofvar vara
 Ett verkligt stöd åt henne nu
 Men när han kommer hem — anamma!
 Har lilla frun nyss blifvit — mamma
 Och då bör man ej undra på
 Om han till »vännen» säger så:
 (gest som till utsparkning)
 Tack för hjälpen!

Ja, hur än ödets lotter falla,
Den satsen ej förändras ska'
Att hjälp behöfva vi nog alla
Om äfven vi miljoner ha'
Och om du hjälpt en stackars nästa
Så är det dock det allra bästa
Det enkla ord till tack du fick
Med hjerta varmt och tårfylld blick:
Tack för hjälpen!

Bland alla ljud som smekt mitt öra,
 Den allraskönaste musik,
 Det är dock att aplåder höra
 Utaf en vänligt stämd publik.
 Om ni mig inte aplådera
 Då är ej värdt jag sjunger mera
 Men om ni aplådera mej
 Jag annan hjälp behöfver ej
 Nej,
 Tack för hjälpen!

Stadsbudsvisa.

(Sjungen å Alhambra af Herr Frith. Hellström).

Ett stadsbud är ändå minnsann
 En karl som allting hjälpa kan
 Förtroende han har också
 Långt mer än någon ann kan få.
 Hvad helst som ni befalla vill
 Så räcker han för alla till —
 Och därför ropar också man
 Beständigt så minsann:
 :||: Stadsbud! Pst! Pst! :||:
 Kom hit, kom hit på stund, monchère!
 :||: Stadsbud! Pst! Pst! :||:
 Och straxt han färdig är.

Om, för att få ett rendezvous,
 Du skicka vill en billetdoux
 Du kan ej få, bestämdt jag tror,
 En bättre postillon — d'amour
 Och om i saknad af kontant
 Du önskar vigma dig en slant,
 Fast precis har din paletå.
 Och Fracken likaså.

Jo!

Stadsbud! Pst! Est!
 etc.

En mö som sent sig hem beger
 Hvar få en bättre kavaljer?
 En snobb som sig en blyhatt fått,
 Hvar få ett stöd så starkt och godt?
 Och, om i kassabrist du är,
 Hvar få en bättre hommesd'affaire
 Som hjälper dig med »säkerhet» (visar klockan)
 I din förlägenhet

Jo!

Stadsbud! Pst! Pst!

etc.

Om det behöfs, polis han ä' —
 Men får ej heta gris för de —
 Och stundom går han, utan pjask
 Omkring som en annonskiosk.
 Ja, mycket mer han duger till,
 Säg bara från, hvad som ni vill
 Ty han för alla står på tå
 Om blott man ropar så:
 ::: Stadsbud! Pst! Pst! :::
 Kom hit, kom hit på stund monchère!
 ::: Stadsbud! Pst! Pst! ::: —
 Och strax han färdig är.

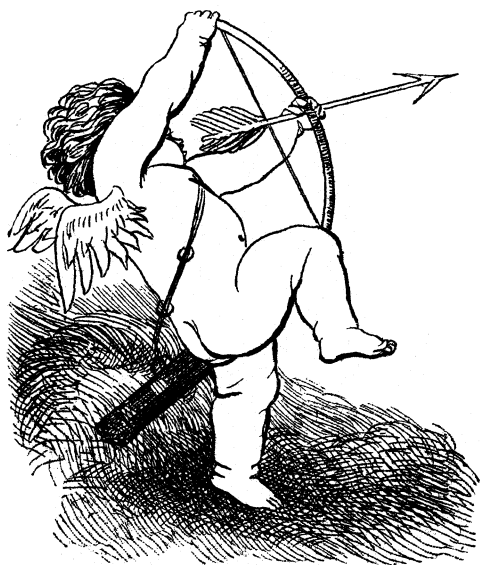
Sjung och skämta.

Om ni vill lyssna till
 Jag presentera vill
 En liten chansonett
 Med piffigt sätt:
 Som i båd' ur och skur,
 I både moll och dur
 Är lika glad alltjemt
 Och full af skämt.
 Hvad hjälper det till slut
 Att jemt se ledsen ut,
 Att sucka tungt: håhå!
 Och hänga läpp också.
 Nej, min princip är så:
 Låt bara rullan gå
 Så länge än du ej är gammal ful och grå:
 :: Sjung och skämta, drick och njut!
 Ack snart så är den slut
 Den flyende minut.
 Njutom därför hvarje stund
 Och bågarn för till mund
 Intill din sista stund! ::

Trasten i furans topp
 Sin visa stämmer opp
 Och far från hemmets hård
 På sångarfärd.
 Och liksom fogeln, jag
 Vill njuta friska tag
 Och drilla dagen lång
 Min glada sång,
 Sången ger hjertat ro
 Och glädjens rosor gro
 När drufvans röda saft
 Oss skänker mod och kraft.
 Bägarn dig ger geni,
 Ty visdom bor deri,
 Så gör som jag och sjung på denna melodi:
 ∴ Sjung och skämta etc.

Amor, att få mig fatt
 Har spelat tusen spratt,
 Men, trots hans »klammeri»
 Har jag gått fri.
 Att evigt binda sig
 Kan ej behaga mig
 Ty kärlek blott förstör
 Ett godt humör.
 Men finns det någon här
 Som uti mig är kär,
 Så kan han ju ändå
 Sin lycka pröfva på.
 Är det en lifvad lax
 Så tar jag honom strax.
 Och sedan sjunga vi i duo båda två:
 :: Sjung och skämta etc.

Gråtkupletter.

(Fransk Melodi). (J'ai pleuré par M. Perronnet).

Hur många har ej jemt för sed
 Att skratta åt rakt ingenting;
 Men jag — jag gråter till och med
 I nöjenas yrande ring,
 Ty hjertat det är så känsligt och varmt
 För allt som är olyckligt, fattigt och armt.
 Ja, jag tror när allt kommer omkring
 Jag kan gråta för rakt ingenting —
 Och aldrig förglömmar jag nog
 När man ifrån min amma mig tog
 Hur af sorg lilla hjertat det slog.
 :||: Och jag gret, (snyftar),
 Ja jag gret, (D:o)
 I minst fjorton dagar jag gret :||:

Jag växte upp, blef stor och lång
 Fick kjolar med släp — och turnyr.
 Och snart mig syntes stugan trång
 Ty jag var så lekfull och yr.
 Men när jag fick gå med pappa åstad
 Till Vasan och Södra, hvad då jag var glad
 Ty så lustigt jag alltihop fann
 Att jag skratta — så tårarna rann.
 Men bäst var nog Opran ändå
 Och ännu jag ej kan förstå
 Huru *Arvid* kan tjusa e'n så
 :||: Ty jag gret (snyftar)
 Ja jag gret,
 Alla människor såg hur jag gret :||:

Nu lifvet syntes mot mig le —
 Jag vet knappast hur det var fatt
 Att Amor kunde ett tu tre
 Mig spela ett rasande spratt. —
 Jag var på en bal tillsammans med tant
 Och der blef jag med löjtnant Z bekant,
 Ack ännu står qvar för min själ:
 Hvad han dansa för innerligt väl!
 Huru väl jag det minnes ännu
 Hur mitt hjerta det slets som itu
 När man sa': »han har redan en fru».

:||: Och jag gret, (snyftar)

Ja jag gret,

Tant Stina hon vet hur jag gret. :||:

Snart kom det dock en ungersven
 Och fråga: »säg vill du mig ha?
 Jag teg — och grät en skvätt igen
 Och pappa och mamma sa' ja.
 Ack, huru jag längta att snart blifva hans
 Så lycklig som jag uppå jorden ej fanns
 När mamma med tårfyllder blick
 Till brudkammarn följa mig fick.
 Hon grät — såsom bruket ju är
 Och sa': »glöm ej bort — som du plär»
 »Hvad som konvensen oss lär»
 :: Och jag grät, (gråter och skrattar på samma gång)
 Och jag grät, (— D:o D:o —)
 Jag snyfta och sucka och grät! ::

Kalle Kula.

Sjungen med stort bifall af Herr Ax. Sernqvist.

Jag var en äkta bondkanin
 När jag kom hit till stan
 Men sen jag fått mig disciplin
 Jag blifvit full af fan
 Med en förvåning utan tal
 Jag omkring staden dref
 Då kom en grann gardistkorpral
 Och straxt jag värfvad blef
 Kapten han såg på mig och sa:
 »Den karl'n den vill jag ha!»
 Ty Calle Kula, Calle Kula
 Det var en så'n stilig karl
 Calle Kula, Calle Kula
 Bums allas hjertan tar.

Nu blef det »kymigt» må ni tro
 På alla sätt och vis
 För hvarje dag jag måste gno
 Med marsch och exercis
 Men snart jag aproberad blef
 Som välbeställd gardist
 Och som jag läste bra och skref
 Jag blef korpral till sist.
 Och ni kan ge' er tusan på
 Att chefen sade då:
 Calle Kula, Calle Kula,
 Det är en så'n stilig karl
 Calle Kula, Calle Kula
 Bums allas hjertan tar.

Nu blef det lif och lust minsann
 Från morgon intill qväll
 Jag hvarje flickas hjerta vann
 Båd' piga och mamsell.
 När på Norrbro, o sällhets höjd
 Jag båtsmän klappa om
 Hvar piga riktigt tjöt af fröjd
 Till dess — polisen kom
 Men kommisarien sa' så här:
 Den karln oskyldig är!

Ty Calle Kula, Calle Kula
 Det var en så'n stilig karl
 Calle Kula, Calle Kula
 Bums allas hjertan tar.

På Tivoli, en aftonstund
 I ståtlig unieform
 En liten köksa, fet och rund
 Jag riktigt tog med storm
 Ja, som det vore uti går
 Jag än den qvällen minns
 Sen dess, i hennes kök jag mår
 Precis liksom en prins
 Ty hvarje mö i garnison
 Nu sjunger samma ton:
 Calle Kula, Calle Kula
 Det är en så'n »tjilig» karl
 Calle Kula, Calle Kula
 Bums han allas hjertan tar.

Femöringen utkommer i 60 häften pr år.
Gratis pärmar till följetongen.

Femöringen kostar 2 kr. 40 öre helt år.
Beställes på hvarje postkontor.
Skynda att prenumerera.

Äkta Magdeburger Dragspel!

af **Fr. Gessner**, världens förnämsta dragspelsfabrikant, pris 8, 10, 12, 15, 18, 20 och 25 kr. st.

Gittarrer, Violer, Flöjter fr. 5 kr. till högre priser.

Speldosor & Symphonium

af bästa kvalitéer; pris 6, 8, 10, 12, 15, 25, 30, 40; 50, 75, 100, 150 och 200 kr stycket!

Tyroler- eller Preciosa-Zittran kan spelas efter 10 minuters öfning, klangfull, trefligaste

musik i hemmet. Säljes med alla tillbehör samt 2 noter gratis. Pris 9, 11; 50, 13 och 14 kr. stycket. Lösa notstycken 35 öre st.

Positiv större och mindre, från 18 till 75 kr. stycket.

Öfriga Musikinstrument of alla slag samt Strängar och tillbehör billigast här på platsen! Begär alltid min illustrerade priskurant, som genast sändes gratis. **Obs. Största lager! Billigaste priser!**

Gottfr. Johanssons Musikaffär.
29 Österlånggatan 29, Filial: 12 Köpmangatan 12. Stockholm.

Musik till C. Uby's visor och kupletter (sångstämma med piano) erhålles franco om likvid insändes i spar- eller frimärken till C. Uby's musikagentur, Vesterlånggatan 77, Stockholm.

Pris 1 krona pr nummer.